

BŪT MĀCEKĻIEM

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

2.Moz.18:13-27; Mat.4:19, 9:9; Marka 3;13-19, 8:31-38; Rom.8:18.

ATMIŅAS PANTS:

„Ar to Mans Tēvs ir godā celts, ka jūs nesat daudz augļu un topat par Maniem mācekļiem.” (Jāņa 15:8)

Loti svarīgi, lai mēs pēc iespējas vairāk izmantotu prāta spējas, lai, cik vien tas cilvēciski iespējams, pilnīgāk aptvertu to, ko Dievs mums ir atklājis. Tomēr nevainojamas doktrināras zināšanas nav glābšanas priekšnosacījums. Mūsu uzdevums ir pildīt visu, ko mums ir pavēlēts darīt. Būt māceklim nozīmē visu dzīvi mācīties un sekot Skolotājam.

Kas ir māceklis? SDA Bībeles vārdnīcā māceklis definēts kā „cilvēks, kurš kā skolēns vai piekritējs seko kādas personas mācībai. Jaunajā Derībā vārds „māceklis” ir grieķu vārda „mathētēs” tulkojums, kas ir saistīts ar grieķu „manthanē”, kas savukārt nozīmē „mācīties”. Tātad šī vārda nozīme ir „māceklis”, „skolēns”, „piekritējs”, vai „sekotājs””. (288.lpp.) Šonedēļ iedziļināsimies tajā, ko nozīmē būt māceklim.

NEDEĻA ĪSUMĀ:

Būt māceklim nozīmē visu mūžu mācīties. Kad Kristus aicina, mums jāseko, lai arī kur Viņš vadītu un cik lielas grūtības un ciešanas tas izraisītu, jo šī uzdevuma izpilde noteikti ietvers ciešanas, ja ne cita iemesla dēļ, tad tāpēc, ka neatdalāma tā sastāvdaļa ir upuris. No cilvēciskā viedokļa raugoties, mācekļa guvums šķiet visai vājš. Tomēr, kad atklāsies dzīves Kristū patiesā dimensija, sapratīsim, ka tās dēļ ir vērts ciest, lai arī cik grūti tas būtu.

* Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 6.jūnijā.

SEKOTĀJI UN VADĪTĀJI

Izlasiet 2.Moz.18:13-27. Kādi vadības principi aprakstīti šajā tekstā? Ko šī rakstvieta liecina par vadītājiem un sekotājiem? _____

_____

_____

Lai gan pamatā visi cilvēki Dieva acīs ir vienādi, viņu funkcijas ir krasi atšķirīgas. Dažiem dota vadišanas dāvana. Ja nebūtu vadītāju, gan mūsu sabiedrība, gan katra sabiedrībā pastāvoša organizācija sabruktu. Šķiet, ka pat Debesīs ir dažāda pienākumu sadale: piemēram, ir eņģeļi un ercenģeļi! Izvedot savu tautu no Ēģiptes, Dievs izvēlējās vadītājus. Organizējot svētnīcas kalpošanu, Viņš pārliecinājās, ka ir šim uzdevumam piemēroti vadītāji. Dievs darbojās caur soģiem, praviešiem, ķēniņiem utt.

Tomēr vadītāji bez sekotājiem, kas gatavi pieņemt viņu vadību, ir nederīgi. Vadītājiem īpaši nepieciešama tuvu sabiedroto grupa, kas būtu gatava no sava vadītāja mācīties un palīdzēt realizēt viņa mērķus.

Jēzus aicināja 12 mācekļus. Izlasiet Marka 3:13-19, kur aprakstīts, kā Viņš šos divpadsmit vīrus izvēlējās. Vai evaņģēlijā ir minēti arī citi piemēri par skolotājiem, kas ap sevi pulcināja mācekļus? Skat. Marka 2:18. _____

_____

_____

Fakts, ka Jēzum bija mācekļi, nav nekas neparasts. Bija pieņemts, ka skolotājiem sekoja „interni”. Tomēr īpaša uzmanība jāpievērš tam, kādus cilvēkus Jēzus izvēlējās. Šajos vīros Jēzus saskatīja potenciālu, kuru mēs, visticamāk, nespētu ieraudzīt! Vērā ņemams arī fakts, ka šie vīri bija gatavi pamest visu – iedzīvi un iztikas līdzekļus –, lai sekotu kādam galdniekam no Nācaretas. Acīmredzot tie šajā vīrā saskatīja kaut ko īpašu, ko nebija pamanījuši pat Viņa radinieki.

Tomēr jāņem vērā, ka, lai gan šie divpadsmit bija īpaša cilvēku grupa, evaņģēlijos arī daudzi citi tiek dēvēti par „mācekļiem”.

Dažās sabiedrībās pret vadītājiem valda slikta attieksme; bet ir arī kultūras, kurās cilvēki akli seko saviem vadītājiem. Kādā sabiedrībā dzīvojat jūs? Kā rast līdzsvaru? _____

_____

MĀCEKĻA PAZĪMES: PAKLAUŠĪBA UN UZTICĪBA

Lai gan pastāvīgi uz klausīt Jēzu skaidrojam Svētos Rakstus un atbildot uz neskaitāmiem jautājumiem, kurus tā laika garīgie vadītāji nepārtraukti uzdeva, noteikti bija liels gods, dalīšanās ar zināšanām nebija vienīgā Jēzus darbība. Mācekļi drīz vien ievēroja arī to, ko saskatīja citi. Viņš mācīja ar autoritāti, kas pārspēja visus tā laikmeta skolotājus un zinātniekus. Viņš spēja Dieva Vārdā aizskartos patiesos dzīves jautājumus veiksmīgi nodalīt no nedzīvām tradīcijām. Tomēr mācekļiem bija jāapgūst kas vairāk. Viņiem bija jāiemācās pakļaut savu gribu un vēlmes Visuvarēnā gribai.

Kādi vadišanas principi minēti šajos Bībeles pantos? Mat.4:19, 9:9; Marka 8:34. _____

„Jā, sekojiet Viņam gan ļaunajā, gan labajā. Sekojiet Viņam, sadraudzējoties ar visnabadzīgākajiem un tiem, kuriem nav draugu. Sekojiet Viņam, aizmirstot sevi, veicot nesavtīgus darbus par labu citiem; kad tiek atnievāti, nononieciet citus; kritušajai cilvēcei izrādiet mīlestību un līdzjūtību. Viņš atdeva savu dzīvību mūsu labā. Sekojiet Viņam no mazās silītes līdz pat krustam. Viņš bija mūsu piemērs.” (Elena Vaita „Liecības draudzei”, 2.sēj., 178.lpp.)

Kāda bija Pētera reakcija, kad daudzi sekotāji Jēzu pameta? Jāņa 6:60-70. _____

Ne visi mācekļi izvēlējās palikt kopā ar Jēzu. Daudzi no Viņa novērsās. Pēteris, pasludinot savu uzticamību, runāja visu mācekļu vārdā. Izņemot Jūdu, mācekļi ar laiku tiešām pierādīja savu uzticību un kļuva par agrīnās draudzes vadītājiem, lai gan jāņem vērā, ka katrs no viņiem piedzīvoja šaubu un neziņas brīžus, kad viņu Skolotājs tika apcietināts un nogalināts. Viņu pieredze sniedz mierinājumu. Dauzi no mums arī ir piedzīvojuši brīžus, kad apņemšanās būt mācekļiem ir mazinājusies, bet, tāpat kā apustuļiem, tas nenozīmē, ka šis īslaicīgās šaubas nav iespējams pārvarēt.

Ko jūs atbildētu uz jautājumu: „Cik uzticīgi jūs esat Jēzum?” Kādi ir jūsu uzticības Jēzum redzamie pierādījumi? _____

UPURIS

Lielākajai daļai cilvēku ir patīkami atrasties svarīgu cilvēku klātbūtnē. Satikšanās ar valdības locekļiem vai kādu slavenību ir aizraujošs piedzīvojums. Šķiet, pazīt kādu slavenību vai pat tās draugu piešķir zināmu slavu arī pašam. Vēlme iegūt aizvien augstāku stāvokli sabiedrībā šķiet dabiska. Arī Jēzus mācekļiem piemita šī nepatīkamā cilvēcīgā iezīme.

Kā daži mācekļi (un viņu radnieki) cerēja, ka pazīšanās ar Jēzu uzlabos viņu stāvokli sabiedrībā? Kāda bija Jēzus atbilde? Mat.20:20-23; Marka 10:35-41. Ko šī attieksme atgādina? Jes.14:12-14. _____

_____

_____

Tā vietā, lai mācekļiem solītu mantisku bagātību un stāvokli sabiedrībā, Jēzus tos gatavoja citādākai realitātei – sekošana Viņam ir dārgs prieks.

Izlasiet Marka 8:31-38. Kā šajā tekstā skaidrota cena, kas jāmaksā katram, kurš vēlas kļūt par mācekli? _____

_____

_____

Dītrihs Bonhofers, jaunais vācu izcelsmes teologs, kuru 1945.gadā nogalināja nacisti, slavenajā grāmatā „Mācekļības cena” uzsver, ka dievišķā žēlastība nav lēta un sekošana Jēzum nav viegls uzdevums. Tas nenovēršami ietver arī ciešanas. Kā Kristum bija jācieš, tāpat jācieš arī mums. Ja mēs vēlamies Viņam līdzināties, mums jāpiedzīvo arī Viņa ciešanas un nāve. „Piedzīvot krustu nav traģēdija; tieši ciešanas ir īpašas savienības ar Jēzu Kristu rezultāts. Šīs ciešanas nav nejaušība, bet nepieciešamība. (..) Tikai cilvēks, kurš patiesi apņēmis būt Kristus māceklis, var piedzīvot patieso krusta nozīmi. Krusts jau ir no paša sākuma, cilvēkam vien jāizvēlas to pieņemt; cilvēkam krusts nav jāmeklē pašam, nav īpaši jācenšas ciest. Jēzus teicis, ka katru kristieti sagaida viņa paša krusts, krusts, kuru nolēmis un viņam nozīmējis pats Dievs.” (Dītrihs Bonhofers „Mācekļības cena”, 98.lpp.)

Kāds ir jums piešķirtais krusts? Ko jums maksājusi sekošana Kristum? Ja jūsu atbilde ir: „Neko īpašu,” iespējams, jums nepieciešams pārvērtēt, cik ciešas ir jūsu attiecības ar Skolotāju. _____

_____

MĀCEKĻA ATALGOJUMS

Jēzus mācekļiem nepārprotami darīja zināmu, ka sekošana Viņam nozīmēs arī upurēšanos. Šajā jautājumā Viņš bija pilnīgi atklāts.

Ko Jēzus mācekļiem apsolija attiecībā uz tūlītēju un īslaicīgu atalgojumu? Lūkas 9:57,58; Jāņa 15:18-25. Kādu „īpašu” apsoliījumu Jēzus deva Pēterim? Jāņa 21:15-18. Ko tas liecina par sekošanu Kristum? _____

Visi mācekļi, izņemot Jūdasi, ar laiku kļuva par apustuļiem. Jau no pirmajām Apustuļu darbu nodaļām top skaidrs, ka šie vīri bija apguvuši daudzas nozīmīgas mācības. Viņi bija staigājuši kopā ar Jēzu un tagad Svētā Gara spēkā viņi spēja tikt galā ar pretestību un vajāšanām. Lai gan nevaram būt pilnībā pārliecināti par visām detaļām, ir pamatots iemesls ticēt spēcīgajām tradīcijām, kas saglabājušās kopš agrīnās baznīcas ēras, kas liecina, ka visi apustuļi agrāk vai vēlāk kļuva par mocekļiem. Ir izplatījies uzskats, ka visi, izņemot Jāni, kura ieslodzījumu Patmas salā nevarētu nodēvēt par atspirdzinošu atvaļinājumu, mira vardarbīgā nāvē. Arī Jānis bija „brālis un dalībnieks bēdās, Valstībā un Jēzus gaidās” (Atkl.1:9).

Esot māceklim, kāds aspekts atsver visas ciešanas, kas var rasties, sekojot Kristum? Jāņa 10:10; Rom.8:28-39. _____

Tiem, kuri izvēlēsies sekot Jēzum, nāksies saskarties ar neskaitāmiem izaicinājumiem. Vienmēr koncentrējoties tikai uz Skolotāju, viņi spēs tikt galā ar visu, kas nāks priekšā. Viņiem piederēs kaut kas vārdiem neapprakstāmi dārgs. Viņš tiem sniedz savu mieru, kas krasi atšķiras no pasaules piedāvātā īslaicīgā un nepilnīgā miera (Jāņa 14:27). Šis miers ir prātam neaptverams (Fil.4:7). Šis miers ir viena no Kristus piedāvātās dzīves priekšrocībām (Jāņa 10:10). Par spīti pārbaudījumiem un kārdinājumiem šāda dzīve spēj sniegt piepildījumu, kas pārspēj to cilvēku iespējas, kas izvēlas dzīvi bez Kristus.

Vēl vairāk, uzticamiem Kristus sekotājiem ir pārlicība par mūžīgo dzīvību, pārlicība, ka, lai kādas būtu pašreizējās grūtības, tās nevar salīdzināt ar apsoltā mūžību.

Izlasiet Romiešiem 8:18. Kādu mierinājumu un cerību sniedz šī rakstvieta? Kādēļ tā iedrošina nekad, nekad nepadoties? _____

JĒZUS KRISTUS KUNDZĪBA

Būt māceklim nozīmē atzīt, ka esam pakļauti kādam kungam, esam saistīti ar kādu, kuram esam gatavi sekot un kalpot. Parasti attiecības ar citiem izpaužas mūsu attieksmē pret viņiem.

Kāds bija viens no tituliem, ko Jēzum piešķīra Viņa sekotāji? Jāņa 20:28; 1.Kor.16:22. _____

Jaunajā Derībā Jēzum piedēvēti dažādi vārdi un nosaukumi. Viņš tiek dēvēts par Dieva Dēlu, Cilvēka Dēlu un Mesiju. Simtiem reižu Jēzus nodēvēts par Kungu. Šis vārds, iesākumā pielietots vispārīgā nozīmē, agrīnajiem kristiešiem kļuva par ļoti nozīmīgu terminu. Romas imperators pasludināja sevi par dievišķu un vēlējās, lai attiecībā uz viņu tiktu lietota uzruna „Kungs”. Atzīt, ka galvenais Kungs ir Kristus, nevis Romas Cēzars, nebija tikai sava viedokļa paušana. Tas burtiski varēja kļūt par dzīvības un nāves jautājumu. Tiem, kas dzīvoja Romas pārvaldītajā teritorijā, drīkstēja būt tikai viens „kyrios” (kungs), un sekas, šo titulu piedēvējot kādam citam, nevis imperatoram, varēja būt spīdzināšanas un nāve.

Tādēļ, lai Jēzu sauktu par „Kungu”, bija nepieciešama ticība un pašārvība. Tomēr arī šodien ir drosmīgi no sirds Jēzu dēvēt par Kungu. Ja Viņš ir mūsu Kungs, Viņš valda pār mūsu katra dzīvi, pār visu, ko darām un sakām.

Kāds būtisks elements atklāj to, cik patiesi esam, saucot Jēzu par „Kungu”? *Mat.7:22,23; Lūkas 6:46.* _____

Viena lieta ir saukt Jēzu par Kungu un Dievu un pasludināt savu ticību, mīlestību un piederību Viņam. Tomēr pavisam kas cits ir šos apgalvojumus patiesi izdzīvot un parādīt dzīvē. Jēzus skaidri norādīja, ka uzticība Viņam atklāsies mūsu paklausībā Viņam un Viņa likumiem. Nav šaubu, ka patiesi Jēzus sekotājs, patiesi māceklis būs paklausīgs Viņa baušļiem un norādījumiem (Jāņa 14:15).

Mēģiniet iztēloties, kāda būtu draudze, ja visi, kas sakās sekojam Kristum, būtu patiesi Jēzus mācekļi. Kādas būtu redzamās atšķirības? Lai gan nav iespējams izmainīt citus, kādu iesaīdu jūs atstātu uz apkārtējiem, ja jūs būtu patiesi Jēzus gribas īstenotāji? _____

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Par mācekļu aicinājumu lasiet Elenas Vaitas grāmatā „Laikmetu ilgas”, 96.-106.lpp.

„Jēzus mācekļiem nepietika ar pamācībām par Dieva valstības būtību. Viņiem bija nepieciešama sirds pārveidošana, kas tos saskaņotu ar šīs valstības principiem. Ataicinājis pie sevis mazu bērnu, Jēzus to nostādīja viņu vidū un tad, maigi apskaudams mazo, sacīja: ‘Patiesi Es jums saku, ja jūs neatgriezīties un netopat kā bērni, tad jūs nenāksit Debesu valstībā.’ Maza bērna vienkāršība, sevis aizmiršana un pašāvīga mīlestība ir īpašības, ko tik augstu vērtē Debesis. Tās ir ista diženuma raksturīgākās pazīmes.” (Elena Vaita „Laikmetu ilgas”, 357.lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Bībeles studiju grupās pārrunājiet jautājumu, cik augsta ir cena, lai kļūtu par patiesiem Kristus sekotājiem. Tiem, kas ir gatavi dalīties savā pieredzē, pajautājiet, ko viņiem maksāja sekošana Kungam. Pajautājiet arī, vai, viņuprāt, tas bija to vērts?

2. Kā varam palīdzēt jaunaļiem ticīgajiem kļūt par labākiem Kristus mācekļiem? Kādēļ būt par mācekli nozīmē ko vairāk par piekrišanu doktrinām vai ticību, ka Jēzus mira par cilvēces grēkiem?

3. Mēs esam aicināti būt Jēzus mācekļi. Tomēr arī cilvēciskajā limenī mums ir dažādi piemēri. Vai ir pieņemami sevi uzskatīt par mācekļiem kādam cilvēciskam vadītājam, kuru cienām un uzskatām par paraugu? Ja jā, tad kā to iespējams paveikt, neaizmirstot par pienākumu palikt uzticīgiem Dievam?

4. Kā iespējams cīnīties ar grēcīgo vēlmi iegūt slavu, ietekmi, prestižu un pašlabumu? Kādēļ šādas vēlmes ir pretrunā tam, ko nozīmē būt Kristus mācekļiem?

KOPSAVILKUMS:

Būt Kristus māceklim ir nopietns pienākums. Lai to īstenotu, nepieciešama stingra pārlicība, gatavība sekot Kungam neatkarīgi no iespējamām ciešanām un grūtībām. Būt Kristus māceklim nozīmē dzīvot ticībā, pat visgrūtākajos brīžos uzticoties Dievam. Tas nozīmē būt gataviem atteikties no sevis un dzīvot, lai palīdzētu citiem un slavētu Dievu.